TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Puhlished Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

JOHN VÄLIMÄKI, Editor & Manager

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
TELEPHONE — Office 365; Editorial Dep't 832.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

EI OLE PUNASILLA PUOLUSTAJIA.

Kongressissa on parhaillaan käsiteltävänä punasten rankaisemista ja maasta karkottamista koskevia lakeja. Prokuraattori on niitä hiljakkoin valmistellut aikamoisen kasan kongressin hyväksyttäväksi ja ne menevät läpi ilman mitään vastustusta. Eivät edes meidän non-partisanistimme, joilla on neljä kongressimiestä, eivätkä ne union kortin miehet, joita on valittu porvaripuolueiden tiketillä Gompersin ohjelman mukaan, sano sanaakaan, vaikka maan työläisiltä nypitään kaikki oikeudet näillä laiksi tulevilla esityksillä. He näyttävät antavan täydellisen hyväksymisen tuolle hommalle, ajatellen kai ettei se heihin ja niihin joita he lähinnä edustavat, tule koskemaan.

Senaatissa on ainoastaan Idahon senaattori Borah vähäsen jutellut näitä esityksiä vastaan, mutta nuokin puheet ovat kai valmistetut enempi vaaliagitatsionin varalle kuin todellisella tarkotuksella suojella puhe- ja kokoontumisvapautta, minkä nämä uudet lait riistävät. Porvaristo voi sallia hänen ja muutaman muun "radikaalin" nimellä kulkevan politikoitsijan lyödä täten itselleen poliittista pääomaa, tietäessään ettei sellaiset puheet tule estämään noiden lakien hyväksymistä, mikä on pääasia.

Kun nämä lait ehtivät tulla voimaan, voimme me ulkomaalaiset jotka sosialistiseen ja radikaalisiin järjestöihin kuulumme, sanoa hyvästit niillekin vähäisille oikeuksille mitä meillä vielä on ollut. Elleivät nämä uudet lait tule ihan kirjaimellisesti kaikkia meidän toimintaamme ehkäsemään niillä kielillä mitä me puhumme, tulevat ne muuten sisällöltään olemaan sen luontoisia, että me saamme julkista toimintaamme jatkaa vaan sikäli kun eri paikkakuntain virkaherrat sitä sallivat. Lain täytäntöönpanossa meidän ei taas tarvitse epäillä virkamiestemme vitkastelevan tai jättävän tilaisuuksia meihin nähden käyttämättä. Jos he joskus olisivatkin taipuvaisia osottamaan välinpitämättömyyttä meihin nähden, tulee se porvariaines ulkomaalaisten keskuudessa joka sosialistista liikettä vihaa, pitämään huolen siitä että viranomaiset saavat yllykettä hyökkäyksiinsä.

Tullaan näköjään siihen mitä jotkut kongressimiehet ja tuomarit ovat jo sanoneet ettei ulkomaalaisilla ole mitään puhevapautta eikä muitakaan oikeuksia täällä. Jos vaikka varastetaan rahaa mieheltä ja näytetään toteen todistuksilla oikeudessa kuka on varastanut, ei varas saa mitään rangaistusta, jos päällekantaja sattuu kuulumaan i.-w.-w.-läisiin, kuten äskettäin tapahtui Milwaukeessa erään porvarillisen tuomarin edessä.

Tällä lehdellä, Toverilla, oli äskettäin oikeusjuttu Seattlessa, jossa tämän liikkeen sikäläisen haarakonttorin entisen hoitajan todistettiin kavaltaneen liikkeen varoja ja hän itse tunnusti käyttäneensä liikkeen varoja omiin tuntemattomiin tarkotuksiinsa. Siitä huolimatta mies vapautettiin. Jutussa painostettiin vastaajan puolesta kovasti sitä seikkaa, että hänen syyttäjänään oli sosialistinen kustannusliike ja se ratkaisi selvän jutun tällä tavalla. Monia muita samanlaisia tapauksia on viime aikoina sattunut oikeuslaitoksissa. Silloin kun porvaristo asettaa ulkomaalaiset radikaalit oikeuslaitostensa kautta ulkopuolelle lain suojelusta *omaisuuskysymystenkin suhteen,* mitä onkaan silloin muuhun nähden toivomista? Kun yksiyisomistusoikeuttakaan suojelevat lait, jotka ovat porvaristolle kaikkein pyhimpiä, eivät kerran ulotu radikaalisiin ulkomaalaisiin, ei ole toivoa että heidän muita oikeuksiaan enää pidettäisiin senkään arvoisina.

Meistä aijotaan tehdä sellainen paariaisluokka, jolla ei ole mitään oikeuksia, velvollisuuksia vaan.

Mutta lohduttava puoli tässä tilanteessa on se, että se ulkomaalainen väestö, johon tämä vaino kohdistetaan, ei ole Amerikassa "kerjuulla, vaikka se on kulkeilla." Se on sitä ainesta, joka tekee raskaimmat ja ankarimmat työt täällä ja kun sen oikeuksia tällä tavalla aletaan riistämään, on sillä yksi hyvä puolustuskeino vielä jäljellä, jota se tulee epäilemättä käyttämään. Se tulee lähtemään maasta pois. Ei porvariston tarvitse heitä karkottaa. Ne menevät itsekin niin pian kuin ovet avataan poispääsyä varten vaan yhtä avoimiksi kun ne ovat olleet tänne tullessakin. Ensi kesään mennessä on pahin nälkä jo hävinnyt Europan maista. Siellä alkaa jo silloin työtä tekevä väki tulla juttuun niin kauvan että ehtii itse käydä jotakin tuottamaan ja silloin, jos porvaristo ei ulkomaalaisista kerta tykkää, alkavat tyhjetä tukkikämpät, sahamyllyt, kaivannot ja tehtaat. Menee sekä agitatatorit että agiteerattavat, jättäen tämän maan sitten niille sadan prosentin profiteeraajille, jotka eivät nykyisin osaa muuta kuin parjata ulkomaalaisia radikaalisuudesta ja kaikesta muusta.

Tuota maasta lähtöä ei kenenkään tarvitse agiteerata. Ne lait mitä nyt aijotaan laatia ja se väkivaltaisuus mitä porvaristo kaikkialla käyttää ulkomaalaisia vastaan, vainoten heitä useimmassa tapauksessa ainoastaan sentähden, että he sattuvat ajattelemaan asioista toisella tavalla kuin ne, jotka heidän työnsä ovat riistäneet niin tarkoin ettei usealla ole kunnollista pukinetta päällään kymmenien vuosien uskollisesta, ankarasta raadannasta — se tulee itsestään vaikuttamaan sen, että Ellis-saarelta on enempi menijöitä kuin sieltä on koskaan samanaikaisesti ollut tulijoita.

Ja silloin — mitä silloin tapahtuu? Suurporvaristo, sen me nyt jo kyllä näemme, ei tästäkään perusta. Sehän varustautuukin jo siltä varalta avaamaan portteja Aasialle. Se tuottaa kuleja sadoin tuhansin, miljoonin, jos tarvitaan, europalaisten tilalle. Mutta haluaako amerikalainen työväestö ja Amerikan pikkuporvaristo sitä? Haluaako se nähdä palkat dollarissa ja vartissa päivä ja kulien riisivarastohuoneen niiden hyvinvoipien liikelaitosten tilalla mitä niissä kaupupngeissa nyt on, joissa nämä vihatut ulkomaalaiset nyt raatavat ja ylläpitävät yhteiskunnallisia laitoksia?

Sitä me emme usko. Siksipä tuntuukin perin ihmeteltävältä se ääretön sokeus mitä Amerikan ammattiunionistisen liikkeen, farmarien järjestöjen ja kauppiasyhdistysten jäsenet osottavat nykyisen ulkomaalaisvainon aikana.

He ovat aivan sokeita tälle suurporvariston suunnitelmalle. He eivät näe ettei ole kysymyksessä joidenkin agitaattorien vaijentaminen, vaan koko työväenluokan masentaminen. Ennen pitkää täytyy heidän tämä tulla huomaamaan. Toivokaamme ettei se tapahtuisi liian myöhään.

VALISTUMISEN MERKKI.

Yhdysvaltain yleinen syyttäjä Palmer sanoo havainneensa, että Yhdysvaltain ylioikeuden tärkeimmät päätökset tiedetään aina Wall Streetillä ennenkuin hänkään niistä saa tietoa. Seurauksena tästä on, että noita tietoja käytetään osakekaupassa y. m. toisten vahingoksi. Hän aikoo tämän seikan korjata siten, että ryhtyy tutkimaan ja sitten rankaisemaan sellaisia henkilöitä jotka huomataan syyllisiksi ennenaikaisten tietojen antamiseen.

On sangen hyvä asia, että prokuraattorikin seuraa niin paljon aikaansa, että huomaa Wall Streetin tietävän hallituksen asioista enempi kuin hallitus itse. Muut ihmiset ovat siitä olleet selvillä jo puolen vuosisataa.

NORJAN SOSIALISTIT KÄRSINEET TAPPION KUNNALLISVAALEISSA

Tänne viimeksi saapuneet Suomen puoluelehdet tietävät kertoa että joulukuun ensimäisenä päivänä toimitetut kunnallisvaalit Norjassa ovat tuottaneet huomattavia tappioita sos.-dem. puolueelle. Norjan pääkaupupngissa Kristianiassa on sosialistien äänimäärä vähentynyt 1,000:lla 1916 vaaleihin verrattuna ja porvarien lisääntynyt 10,000:lla. Edellisissä vaaleissa saivat sosialistit enemmistön, nyt he ovat menettäneet 10 paikkaa porvareille saaden ainoastaan 37 edustajapaikkaa 84:stä. Samoin on käynyt muissa kaupungeissa. Bergenissä sosialisti tovat saaneet vain 24 paikkaa (ennen 27), Trondhjemissa 22 (ennen 27) jne. 25 kaupungissa ovat sosialistit menettäneet yhteensä 42 paikkaa.

Mikä sitten on syynä Norjan sosialistien kunnallisvaalitappioon. Tähän porvarit ja oikeistososialistit ovat valmiit vastaamaan, Norjan sos.-dem. puolueen viimeaikainen liiaksi kommunistisuuteen taipuisa toiminta. Kuten muistettanee liittyi puolue viime kesänä Moskovan internationaleen ja on toiminta tietenkin ainakin osaksi ollut tämän ohjelman mukaista. Lienee vaikea ratkaisevasti sanoa, onko juuri kommunistisuuteen taipuisuus tuottanut puolueelle tappion, Italiassa kommunistisuuteen taipuisa puolue sai päinvastoin huomattavan vaalivoiton valtiollisissa vaaleissa. Epäilemättä on vaalitappioon ollut muitakin syitä, mutta joka tapauksessa voimme norjalaisten puoluetoverien kunnallisvaalitappiosta ottaa sen opin että rohkeatkin askeleet eteenpäin ovat otettavat vasta tarkan harkinnan jälkeen.

KANSAINVÄLISYYSKYSYMYS SELVENEE.

Europasta tulleet tiedot kertovat, että Saksan itsenäiset eli riippumattomat sosialistit ovat joulukuun alkupäivinä pitämässään puoluekokouksessa päättäneet yhtyä kolmanteen eli Moskovan internationaleen. Toisesta Internationalesta on päätetty erota 227 äänellä 54 vastaan. Senjälkeen on hyväksytty pitkä ponsi, jossa kehotetaan länsimaiden työväenpuolueita yhtymään kolmanteen internationaleen ja vakuutetaan itsenäisten siihen myöskin yhtyvän.

Kokouksen tarkotuksena oli koettaa löytää teitä millä Saksan työväenliikkeen eri ryhmät voitaisiin jälleen yhdistää yhteen, mutta yhdistämishommasta oikeistolaisten kanssa ei ainakaan taida tulla nyt mitään, sillä puolue on kolmannen kansainvälisen tunnustamisen ohella yhä jyrkentänyt ohjelmaansa niin, että yhteys oikeistolaisten kanssa käy yhä mahdottommaksi. Sensijaan on tämän kautta avautunut toiveita yhtymisestä spartakuslaisten kanssa. Yhtymismahdollisuutta lisää vielä sekin, että spartakistit ovat viimeisessä, vähän jälkeen itsenäisten kokousta, pitämässään kokouksessa hyväksyneet parlamenttaarisen toiminnan ja vaaleihin osanoton, jonka he jäseniltään viime talvena kielsivät.

Kansainväliseltä kannalta katsoen on Saksan itsenäisten sosialistien päätöksellä se vaikutus, että monet länsimaiden jyrkemmällä kannalla olevista sosialistipuolueista, jotka tähän saakka ovat olleet kahdenvaiheilla kolmannen kansainvälisen liiton suhteen, tulevat nyt siihen yhtymään kun ei enää ole toivoa että syntyisi toista luokkataistelun kannalla olevaa kansainvälistä liittoa, jonka perustamista Saksan itsenäisiltä monessa maassa odotettiin. Kaikkien jotka kansainvälistä yhteyttä nyt haluavat, on vaan valittava herrassosialistien ja luopioiden hallussa olevan toisen ja Moskovassa perustetun, selvällä luokkataistelukannalla olevan, kolmannen internationalen välillä. Tämä selventää asemaa ja poistaa sen sotkevan välimuodon mikä on ollut esteenä kansainvälisten suhteiden solmiamiselle niidenkin maiden taholta joilla muuten olisi ollut halua ja mahdollisuutta siihen. Eri maiden kapitalistit tietysti tekevät parhaansa estääkseen kolmannen internationalen kannattajat kokoontumasta, mutta kun mieliala eri maiden puolueissa on ehtinyt varmasti asettumaan sen taakse, ei porvaristo ainaisesti voine estää sitä edustavaa kokousta kokoontumasta.

UUSI ELINTARPEIDEN ALENTAMISKEINO.

Nyt ryhdytään elinkustannuksia sitten alentamaan uudella ja alennuspuuhassa olevien mielestä paremmalla keinolla. Juttua on tutkittu ja tutkittu ja selville on saatu, että paperirahaa on liian paljon liikkeellä ja se tekee hinnat korkeiksi. Rahaa on kaikilla — paitsi työläisillä — niin paljon ettei käteisen rahan tarve pakota myymään tavaroita ja tietysti kun ei tavaran omistaja vähällä rahalla hellitä tavaroitaan on annettava enempi; täten nousevat hinnat. Pitää siis tehdä rahan tarve suuremmaksi kuin tavarain tarve on, niin että se jolla on jotakin myytävänä koettaa aina päästä mahdollisimman nopeasti tavarastaan eroon saadakseen rahaa. Täten tulevat hinnat alentumaan.

Liittovaltioiden reservipankit on jo määrätty pidättämään paperirahaa liikenteeltä ja toimenpiteitä rahan vähentämiseksi jatketaan.

Nyt kai saamme sitten pian nähdä hintojen alentuvan, mutta jos ne alentuvat, niin ensiksi me tulemme sen tietysti huomaamaan ei lihapaunan vaan työpalkkain alentumisessa. Kun rahaa on vähän, ei kukaan luonnollisesti halua mitään rakentaa, mikä ei ole ehdottomasti välttämätöntä. Se merkitsee sitä, että työtä on vähempi ja työn hakijoita enempi. Ken siis haluaa työtä saada, saa tehdä sitä halvemmalla palkalla kuin toiset. Tämä edellyttää sitä, että rahaa millä elintarpeita pitäisi ostaa, on entistäkin vähempi. Työläinen se on siis joka loppulaskussa joutuu aina huonommalle puolelle, tulipa muutokset millä tavalla tahansa, sentähden että koko järjestelmä on järjestetty häntä vastaan. Rahan vähentäminen siis merkitsee vaan työläisten ostovoiman pienentymistä, eikä niiden aseman pahentumista, jotka voivat luotolla järjestää asiansa, silloin kun käteinen puuttuu.

Tilauksia tulee Toverille

kiitettävästi, mutta vielä olisi karttoja antaa enemmänkin. Ulkopuoliset yksityiset tilaajat ja ehkäpä asiamiehetkin alkavat jo ihmettelemään, että miksi ei niitä karttoja tule vaikka ne on ilmotettu saapuneeksi jo aikoja sitte. Syy, miksi niitä ei ole vielä lähetetty kaikille, on siinä, että eivät ole saapuneet n. k. "tuubit" vielä, emmekä halua karttoja lähettää ilman niitä, ne voisivat postissa rikkoutua. Hiukan vain kärsivällisyyttä, kyllä ne varmaan saatte.

Ja nyt niille jotka eivät vielä ole tehneet mitään kartan hankkimiseksi itsellenne. Ryhtykää heti hankkimaan tilaus, sillä niin arvokasta lahjaa ei ole vielä tarjottu lehtien tilauksen kanssa. Sen lisäksi että saatte lehden, **saatte vielä kartan joka on vähintään dollarin arvoinen.** Saisimme niitä myydyksi vaikka paljonkin dollarilla kappaleen, mutta kun olemme ne hankkineet siinä nimenomaisessa tarkotuksessa, että annamme niitä lahjaksi, niin emme ole halunneet tilaajiamme pettää ja muuttaa niitä rahaksi. Ovatpa niin haluttuja, että yksin toiskielisetkin käyvät niitä kysymässä.

Olemme tilanneet yhden viidensadan painokset ja niistä ei ole kuin muutamia enää jälellä. Olisipa hauskaa jos joutuisimme tilaamaan toiset viisisataa, mutta antaa mennä vain, pääasia on saada tilaajia lehdelle.

TOVERIN LEVITYSOSASTO.

Suomen sos.-dem. puoluekokous

(Alempana julkasemme täyden selonteon Suomen puoluekokouksesta sellaisena kuin sen on sikäläinen "Sosialidemokraatti" kertonut.).

Joulukuun 8 p:nä kello 2:15 alkoi Helsingissä Suomen sosialidemokratisen puolueen edustajakokous. Ensimäinen kokouspäivä kului avajaisjuhlallisuuksiin ja muihin muodollisiin alkuvalmistuksiin, joista huomiota ansaitsevat etupäässä toimikuntien valinnat. Puoluetoimikunnan puheenjohtaja Väinö Tanner piti pitkän avajaispuheen ja Ruotsin sos. dem puolueen edustaja samaten.

Kokouksen osanottajat.

Edustajia, joita oli valittu poikkeuksellisesti yksi jokaista 300 veronmaksanutta puoluejäsentä varten, paitsi Oulun läänin pohjoisesta vaalipiiristä, josta oli erinäisistä syistä sallittu saapua 2 yli varsinaisen määrän.

Valtakirjain tarkastajain lausunnon perusteella hyväksyttiin puoluekokousedustajiksi yhteensä 161 edustajaa.

Asian yhteydessä ehdotti ed. Raatikainen, että ne Uudenmaan piirin edustajat, jotka olivat tulleet valituiksi yli sen määrän (15), joka ennen vaalia oli ilmotettu piirin edustajamääräksi, poistuisivat kokouksesta, kunnes kokouksen muut edustajat ovat tarkistaneet heidän edustajaoikeutensa.

Puoluesihteeri Tainio huomautti, että puoluesäännöt määräävät 1 edustajan jokaista 500 puoluejäsentä kohden ja että nykyisen poikkeustilanteen edustajamäärän on määrännyt puoluneuvosto. Torjui Raatikaisen väitteet oikeudettomina.

Piirisihteeri Ampuja huomautti, että tämä asia on jo selvitetty Uudenmaan l. piirikokouksessa, eikä siinä ole mitään oikeudetonta tapahtunut.

Äänestyksessä kannatti Raatikaista vain muutamia edustajia.

Kokouksen virkailijain vaalit.

Puheenjohtajat: Äänestyksen perusteella päätti kokous valittavaksi 3 puheenjohtajaa, joiksi lippuäänestyksen kautta tulivat Väinö Tanner (101 ääntä), Väinö Hakkila (97 ä.) ja K. Luoto (77 ä.).

Kokouksen sihteereiksi valittiin: Toimittaja K. Harvala pääsihteeriksi sekä Lyyli Eronen (117 ä.) ja Kyösti Kivi (77 ä.) apulaissihteereiksi.

Norjan ja Tanskan sos.-dem. puolueiden tervehdykset.

Puheenjohtaja ilmotti, että Norjan ja Tanskan veljespuolueiden puolesta on kokoukselle lähetetty seuraavat sähkösanomat:

Kööpenhamina, 6. 12. 1919.
Tainio — Helsinki.

Valitamme, ettemme me erittäin tärkeiden puoluetehtävien vuoksi voi lähettää edustajaamme. Pyydämme Teitä puoluekokouksen tietoon saattamaan Tanskan sosialidemokraattien sydämellisimmän tervehdyksen ja lämpimän onnentoivotuksemme Suomen kovasti koetellulle työväenluokalle, samalla kun me lausummo toivomuksen hyvästä vastaisesta yhteistyöstä Suomen ja Tanskan sosialidemokraattien kesken.

Th. Stauning. Sigwald Olsen.
Kristiania, 3. 12. 1919.

Suomn sosialidemokraattinen puolue, — Helsinki.

Kiitämme kutsusta puluekokoukseenne. Olemme kuitenkin estettyjä lähettämään edustajaamme Tukholman puoluekokouksen vuoksi.

Veljellinen tervehdys.

Norjan Työväenpuolue.
Mrepp. Tranmael.

Toinen kokouspäivä.

Järjestönuorten keskustoimikunnan puolesta pyydettiin kokouksen työjärjestelmään otettavaksi kysymys avustuksen myöntämisestä järjestönuorten toiminnan tukemista ja järjestämistä varten, vaikka siitä ei oltu tehtykään esitystä sääntöjen määräämässä järjestyksessä. Kokous päätti yksimielisesti asian sovitettavaksi työjärjestelmään.

Puoluetoimikunnan toimintakertomuksen hyväksyminen.

Keskustelun alotti J. Suominen arvostellen puoluetoimikunnan lausuntoa Työväen Sanomalehti O. y:n päättänyt jäädä edelleen sosialistipuolueen yhteyteen, kertovat kielenkääntövirastosta tulleet tiedot. Vaikka lopulliset ääntentulokset eivät vielä olekaan saapuneet, ovat sähkösanomatietoina julaistut jo riittävän selvät osottamaan, mitä mieltä enemmistö on. Ja enemmistön päätöstä olisi noudatettava, sitä vaatii eheän joukkotoiminnan periaate. Eikä ole mitään syytä olettaa, etteikö sitä noudatettaisi ainakin lännellä, jossa ei olla halukkaita hajottamaan, vaikka ollaankin eri mieltä menettelytapakysymyksissä.

Se oli juuri lännen edustajien ansio, että tämä kysymys saatiin yleisäänestykselle. Olihan äänestys niin tasaväkinen, että yksi ainoa edustaja tuli lopullisesti ratkaisemaan, tehdäänkö päätös edustajakokouksessa tai yleisäänestyksellä. Ja kun se tuli nyt yleisäänestyksellä tehdyksi, niin ei ole mitään sanansijaa siinä suhteessa, että pieni edustajaryhmä päätti vastoin järjestön jäsenistön mielipidettä, kuten varmaan olisi selitetty, jos kokous olisi tiukasti päättänyt jäädä puolueeseen. Lännen edustajat olisivat voineet ratkaista kysymyksen jo edustajakokouksessa, jos olisivat halunneet. Mutta he halusivat juuri yleisäänestystä tässä järjestönme tärkeimmässä kysymyksessä, vaikka olivatkin puolueen kannalla.

Ja kun tämä yleisäänestys nyt on päättynyt, on vähemmistöön jääneiden edessä uusi kysymys: osottaa olivatko he tosissaan selittäessään tahtovansa säilyttää järjestön eheänä. Heidän velvollisuutensa on nyt pysyä enemmistön mukana, aivan kuten puolueessa pysymistä vaatineiden velvollisuus olisi ollut jäädä osaksi itsenäiseen järjestöön, jos sellainen olisi yleisäänestyksellä tullut perustetuksi.

Ja, kuten sanottu, on sangen vähän pelkoa siitä, että lännellä rikottaisiin sitä joukkotoiminnan perusoppia, että järjestyneisyydessä on voimaa. Enkä usko että siihen keskipiirissäkään sentään suinpäin antaudutaan. Paljon tietysti riippuu siitä, mille kannalle keskipiirin äännekanattaja asettuu. Jos se antautuu lahkolaisuuden palvelukseen, tekee se palveluksen porvareille, mutta jos se antautuu kannattamaan yhtenäistä järjestöä, vaikkapa sen menettelytapoja arvostelevanakin, niin tukee se järjestyneisyyttä. Sitä siltä toivotaan.

Historia kertaa itsensä.

Sanotaan että historialliset tapahtumat uusiintuvat ainakin kerran, toisinaan kahdestikin. Marx sanoi että milloin niin käy, niin ne uusiintuvat ensimäisen kerran tragediana ja toisen kerran farssina. Olipa miten oli, tämän maan puoluetoiminnan historiassakin on sattumia, joita kannattaa pitää muistissa jos hyvinkin sattuisivat uusiintumaan.

Esimerkiksi voisivat republikaanit "pikkailla" historian lehdiltä entisiä demokraatipuolueen ohjelmia ja asetella niitä nykyaikaisten demokraatipuolueen kannattajien luettavaksi.

Demokraatipuolueen ohjelmassa kirjotettiin vuonna 1868 republikaanipuolueesta m. m. näin:

"Vaatiessamme näitä toimenpiteitä ja reformeja, me syytämme republikaanipuoluetta sen välinpitämättömyydestä oikeutta kohtaan ja siitä ennenkuulumattomasta sorrosta ja tyrannivallasta jota se on harjottanut. Se on tehnyt mitättömäksi kuulustelun lautakunnan edessä; se onpoistanut habeas corpus-oikeuden, tuon vapauden kalleimman aseen; se on kukistanut puhe- ja painovapauden; se on asettanut mielivaltaiset takavarikoimiset, vangitsemiset ja salaiset tutkinnot perustuslaillisten oikeusistuinten tilalle; se on rauhan aikanakin jättänyt ottamatta huomioonsa kansan oikeudet saada elää vapaana tarkastuksista ja takavarikoimisista; se on lennätinkonttoreista, postista, jopa yksityisasunnoistakin ottanut haltuunsa yksityisten kirjeitä ja papereita ilman mitään ilmotettua syytä tai asetuksienmukaista oikeutusta; se on perustanut urkkija- ja vakoojajärjestelmän, jollaista ei mikään Europan itsevaltiaskaan uskaltaisi käyttää; sen mädännäisyys ja tuhlaavaisuus voittaa kaiken mitä historia sillä alalla tuntee, ja väärennyksillään ja monopoleillaan on se melkein kaksinkertaistuttanut sotavelat. Sen alituisesti uudistettujen hyökkäysten alla horjuvat jo hallituspylväät perustuksillaan, ja jos se pääsee valtaan tulevan marraskuun vaaleissa ja saa asettaa presidenttinsä virkaan, tulemme me kokoontumaan alistettuna kansana vapauden raunioilla ja perustuslain hajotettujen pirstaleiden keskellä."

Epäilemättä puhui demokraatipuolue silloin ehdottomasti totuutta, mutta mitähän jos republikaanipuolue nyt heittäisi sen takaisin vastustajalleen!

Venäläistä raakuutta.

Nykyisin puhutaan hyvin paljon venäläisten raakuudesta. Siitä ker-

KATSAUKSIA

Purjeita ja purjehtijoita.

Tässä mailmassa on kaikenlaisia purjehtijoita. Ja kaikenlaisia purjeita. Eräät purjeet kantavat tuulta ja kulettavat veneitä ja laivoja; toiset kykenevät muuhunkin — kulettavat tietojakin; joillakin niistä ovat korvatkin.

Ja tällaisia purjeita on täällä Astoriassakin, jossa purjeitten käyttö jo yleisesti on hylätty vanhanaikaisena.

Tällaisia purjeita ei kyllä enää käytetä joella kalastusveneissä. Mutta käyttötarpeensa niillä on siitäkin huolimatta. Muuan on käytännössä tukkikämppien ja Columbia avenuen hillin välillä; sen avenuen jonka varrella sijaitsee Astorian tunnetuin ilmiantoliike.

Lieneekö tämä purje löydetty siitä mystillisestä "kuolleen miehen arkusta", joka keväällä jätti poiskulumattoman häpeätahran Astorian suomalaisten historiaan, vai mistä lienee tullut. Eräät kertojat ovat tietävinään, että se oli siellä kätkössä siihen aikaan kun hallitusviranomaiset haeskelivat asevelvollisuuskarkkojia, mutta mene ja tiedä. Akat sellaista kertoilevat silloin kun ukot suunnittelevat karkumatkaa toisten akkojen kanssa ja jauhosäkkien alta löydetään satadollarisia.

Merkillisen lystikäs muutenkin se Columbia avenueen alapää.

Kun tukkimiehet huomaavat purjeen liikkeellä, ovat he varuillaan, sillä silloin käy tuuli astorialaiseen "hilliin", jossa pidetään tilikirjaa santarmiurkinnasta.

Purje kuuntelee salaisiakin keskusteluja ja varistelee kuulemansa ennen kuin lähtee Columbia avenueen mäkeä ylös.

Uteliaat, pitäkää silmällä purjetta, se on flinkki laitos, vaikka aivan vaarattoman näköinen.

Purje ei ole mikään pankkivaras, tuskin osaisi edes kirjottaa vekseliä, vielä vähemmän väärentää sitä. Ei, tavallinen tukkijätkä ainoastaan. Ja siitä syystä eivät tukkiparoonit olekaan asettaneet häntä sanomalehtensä liikkeenhoitajaksi.

Purje ei myöskään ole mikään savolais-karjalainen tuomari, joka Amerikassa opettelee suomenkieltä itse ottamallaan stipendillä ja lähentelee ruotsinkielellä supisuomalaisia farmareita, joille kertoilee kerskuillen kätyrimatkoistaan viranomaisten luo "sanomalehtiasioissa."

Ei purje sellainen ole; tavallinen tukkijätkä ainoastaan.

Eikä purje ole räätäli eikä pastori, eikä hän osaa suunnitella karkumatkoja toisten miesten eukkojen kanssa ja piilotella satadollarisia jauhosäkkien alle, tai tehdä matkoja etelään "sydäntaudin" parantamiseksi. Ei, ei purje sellainen ole. Tavallinen tukkijätkä vaan, joka pelastui asevelvollisuuspakosta Columbia avenueen hillin takana, sen saman hillin, jonka kautta toisia karkkojia saatiin ilmi. Sellainen on purje, tavallinen tukkijätkä vain, joka syvän kiitollisuutensa ilmaisuksi kulettelee pikkutietoja tukkikämpiltä Astoriaan ja jättää ne hillille, josta toiset purjeet ja toiset tuulet kulettelevat ne määräpaikkaansa.

Sellainen on purje, joka Astoriassa nyt luovailee.

Neuvottomia johtajia.

Rautatieläisten unioiden johtajat ovat nyt neuvottomina sen suhteen miten menetellä saadakseen miesten tulot vastaamaan elintarpeitten hintojen aiheuttamia menoja.

Kuten muistetaan, suostuivat rautatieläiset joitakin aikoja sitte luopumaan palkankorotusvaatimuksistaan sillä ehdolla, että kolmen kuukauden ajalla alennetaan elintarpeitten hinnat; — piti näet antaa tilaisuus alentaa elinkustannuksia, sillä eiväthän viranomaiset mitenkään voineet edes aavistaa että ne liian korkeita olivat.

Nyt on tämä kolme kuukautta kulunut loppuun. Mutta sensijaan että elintarpeitten hinnat olisivat laskeneet, ovat ne kohonneet tuntuvasti, ja edelleen uhkaillaan niiden korotuksella, niin että yksin kenkien hintojen sanotaan tästä kevääseen mennessä kohoavan viidellä dollarilla pari.

Nyt tulee kysymys uudelleen rautatieläisten eteen, mutta vastausta ei ole. Arvatenkin tulee vastauskin estetuomion muodossa, kuten hiilenkaivajillekin. Mutta sitä ennen koettavat unioiden johtajat keksiä jotakin keinoa, jonka varjossa jälleen sivuutettaisiin palkankorotusvaatimus, sillä jos miehet pääsevät vaatimaan palkankorotusta oikein tosissaan, saattaa olla, että injunksionituomarit saavat kävellä toimistoihinsa tuomioitaan lueskelemaan.

Nyt puhutaan yhteisostosta keinona elintarpeitten hintojen laskemiseksi.

Tietysti yhteisosto on hyvä, saahan sillä aina muutaman sentin säästetyksi. Mutta paljoa yksinkertaisempi olisi palkankorotus, sillä voisi varmimmin taata hiukan enemmän elintarpeita kuin nykyisillä palkoilla.

Voittoilijoita on nyt ahdisteltu, mutta elinkustannukset kohoavat joka viikko. Pian kai saadaan virallinen selitys, että eivät ne voittoilijat ole olleet ollenkaan syyllisiä elinkustannusten kohoamiseen, kuten on väitetty.

Rautatieläiset voivat nyt koettaa yhteisostoa, osuusliikettä ja mitä vain, sillä heidänkin palkankorotusvaatimuksiensa edessä on nyt sellaisia vaikeuksia joita eivät ole voineet aavistaakaan, sillä "lain ja järjestyksen" ja "kansanvallan" edut vaativat nyt, että työläisiltä on kiellettävä perustuslaillinen lakkoutumisoikeus, milloin se tulee ristiriitaan riistäjien etujen kanssa.

Tämä unionistien asema alkaa olla kohta yhtä "leikillisen huvittava", kuin ne Nuortevan paljastukset prokuraattorinviraston mielestä. Unionistit ovat aina olleet sitä mieltä, että kyllä sitä sentään saa "hyviltä kapitalisteilta" "kohtuullisia" palkankorotuksia, kun ei vaadi mahdottomia, kuten sosialistit tekevät. Mutta nyt osottautuu todeksi, että eivät anna mitään muuta kuin estetuomioita, joiden ravintopitoisuus on merkillisen vähäinen.

Neuvotella sitä saa toisenkin kerran, millä saa dollarin riittämään puolentoista dollarin menoihin. Tuskinpa vaatimattomuudestaan tunnettu Amerikan työväestökään sentään sitä keksintöä pystyy tekemään.

Se on päätetty.

Suomalainen sosialistijärjestö on tyrannivallasta jota se on harjottanut. Se on tehnyt mitättömäksi kuulustelun lautakunnan edessä; se onpoistanut habeas corpus-oikeuden, tuon vapauden kalleimman aseen; se on kukistanut puhe- ja painovapauden; se on asettanut mielivaltaiset takavarikoimiset, vangitsemiset ja salaiset tutkinnot perustuslaillisten oikeusistuinten tilalle; se on rauhan aikanakin jättänyt ottamatta huomioonsa kansan oikeudet saada elää vapaana tarkastuksista ja takavarikoimisista; se on lennätinkonttoreista, postista, jopa yksityisasunnoistakin ottanut haltuunsa yksityisten kirjeitä ja papereita ilman mitään ilmotettua syytä tai asetuksienmukaista oikeutusta; se on perustanut urkkija- ja vakoojajärjestelmän, jollaista ei mikään Europan itsevaltiaskaan uskaltaisi käyttää; sen mädännäisyys ja tuhlaavaisuus voittaa kaiken mitä historia sillä alalla tuntee, ja väärennyksillään ja monopoleillaan on se melkein kaksinkertaistuttanut sotavelat. Sen alituisesti uudistettujen hyökkäysten alla horjuvat jo hallituspylväät perustuksillaan, ja jos se pääsee valtaan tulevan marraskuun vaaleissa ja saa asettaa presidenttinsä virkaan, tulemme me kokoontumaan alistettuna kansana vapauden raunioilla ja perustuslain hajotettujen pirstaleiden keskellä."